

OOPER. Berliini Riigiooperi «Figaro pulmas» debüteeris nimirollis Eesti läbi aegade üks rahvusvaheliselt edukamaid ooperilauljaid **Lauri Vasar**.

Laulja, kelle häälele sobib Mozart

MADLI-LIIS PARTS
kriitika

Berliini pulbitsevas kultuurielus oli nädalavahe-
tusel eestlas-
tel väärikalt sõ-
na sekka öelda.
Berliini Koomilises Ooperis ju-
hatas Kristiina Poska Jacques
Offenbachi «Ilusat Helenat»,
Mart Kangro tegi Tanzfabrik
Berlinis kaasa Christina Ciup-
ke uues tantsulavastuses, jazz'i-
duo Sofia Rubina ja Jason Hun-
ter astusid publiku ette eest-
lastele koduses Jää-ääre baa-
ris. Sündmustepaleti krooniks
esietendus laupäeval Euroopa
ühel juhtival ooperilaval, Berli-
ni Riigiooperis Wolfgang Ama-
deus Mozarti «Figaro pulm»,
kus Figarona debüteeris Eesti
läbi aegade üks rahvusvaheli-
selt edukamaid ooperilauljaid,
45-aastane bariton Lauri Vas-
sar. Viimane etendus toimub
21. novembril. Telekanal Arte
aga kannab etenduse üle 13. no-
vembril kell 21.15 Eesti aja järgi.

Alates 2003. aastast rah-
vusvaheliselt lennukat laulja-
teed astuv Vasar on esinenud
enamikul Euroopa mainekat-
el ooperi- ja kontserdilavadel,
töötanud nimekate dirigenti-
de ja lavastajatega. Uus hooaeg
viib Saksamaal resideeriva ja
nüüdsest vabakutselise Vasara
lisaks Berliini Riigiooperile pi-
kemaks ka Pariisi Rahvusoope-
risse, kus ta osaleb Richard St-
raussi «Capriccios» Olivierina
(esietendus 19. jaanuaril) ja Ari-
bert Reimanni ooperis «Lear»
krahv von Glosterina (esieten-
dus 20. mail).

Kohtume Lauri Vasaraga
paar päeva enne «Figaro pul-
ma» esietendust Berliinis ke-
set kõige pingelisemat perioo-
di lavastuse ettevalmistuses. Ta
kinnitab rahulolevalt, et pea-
proov läks hästi, mis tähendab,
et võib hetkeks hinge tõmmata.
Kiidusõnu Vasarale jagas pea-
proovi järel ooperi peadirigent
ja kunstiline juht Daniel Baren-
boim isiklikult. Ka demonstree-
rib Vasar lustliku ohkega krii-
mustusi käel ja jalal, tunnista-
des, et ei tea, kuidas need tek-
kisid, sest andes endast proo-
vis maksimaalse, valu ei märka.
**Millised on teie varasemad kokku-
puuted Berliini Riigiooperiga?**

Tegin siin 2007. aastal kaasa
saksa kaasaegse ooperi suur-
kuju Hans Werner Henze vii-
mase ooperi «Phaedra» maa-
ilmaesiettekandes Minotauro-
se rollis, mille ta spetsiaalselt
minule kirjutas.

«Figaro pulmas» on dirigendipuld-
is Los Angelese Filharmoonikute pea-
dirigent Gustavo Dudamel, lavasta-
jatoolis aga Euroopa muusikateatri
korüfee ja Berliini Riigiooperi inten-
dant Jürgen Flimm. Palun kirjeldage
koostööd Dudameli ja Flimmiga.

Olen üliõnnelik, et mul on või-
malus mõlemaga töötada. Du-
damel on nõutud eelkõige kont-
serdidirigendina ja ehkki oope-
rit on ta vähem teinud, on ta
tõepoolest fantastiline. Tema-
ga koos laval olla on tohutult
hea tunne, see on loominguli-
ne protsess kõige paremas tä-
henduses. Igal sammul on tunda,
kuidas ta armastab lava ja

Pressiteadete edastamine

Meediamonitooring

Meediaanalüüsid

lauljaid, on lauljatele toeks ja hingab nendega koos.

Flimm on juba eakas härasmees, tõenäoliselt uuslavastusi ta palju enam ei tee. Kuna Flimm on kogenud draamalavastaja, läheneb ta lavastusele alati väga näitlejakeskselt, tal on andekad ideed.

Millisesse ajastusse Flimm loo viib? Meie lavastus on 1930. aastate imeilusate kostüümidega, tõeline kostüümiparaad. Tegemist on krahvi perekonna puhkuserisiga Lõunamere äärde, kus krahvil on lapsepõlveaegne, nüüd juba ajahambast puretud rannamaja. Krahv ja krahvinna võtavad kaasa kogu teenijaskonna. Intriig algab esimesest hetkest. Vahetevahel on see nii puntras, et pole kindel, kas vaatajad üldse suudavad jälgida, kes kellega ja miks. **«Figaro pulm» on teile tuttav krahv Almaviva osatäitjana kahest lavastusest. Nüüd aga olete laval Figaron, kellel on Almavivaga emotsionaalselt väga tugev side. Kui keeruline on sellises olukorras karakterit luua?**

See ei ole lihtne. Olen korduvalt olnud olukorras, mil pean samas ooperis mängima erinevaid osi. Kõige hullem on suured ansamblid muusikaliselt ümber õppida. Ikka on vahel tunne, et pean laulma hakka, kuigi olen teises rollis.

Uue rolli loomine on põnev ja närvesööv protsess, sest mul on tunne, et terve minu keha, hing ja hää läbivad tohutu protseduuri, enne kui roll valmis saab. Seda toredam on, kui ma ikka ellu jään ja tulemusega ka enam-vähem rahul olen.

Figarot hakkasin intensiivselt õppima pool aastat tagasi. Veetsin kogu suve maakodus ja õppisin, sest partii on tõeliselt pikk, tohutult retsitatiive ja palju itaalia keelt, väga palju laulda. Laval peab tulema kõik iseenesest mõistetavalt, muusika

peab tulema automaatselt, et suudaksin rolli kehastada.

Figaro ja Almaviva on väga erinevad, Almavival on teine helikeel. Krahvi muusika meeldib mulle väga, aga rolli ja karakteri poolest on Figaro huvitavam. Krahv on üheplaaniline, tal on kirm intrigeerida, aga Figaro rollis on palju värve, selles on suur ja siiras armastus Susanna vastu, viha krahvi vastu. Figaro peab olema nupukas, kohati humoorikas.

Neljanda vaatuse lõpus on stseen, kus Figaro on hingepõhjani solvunud ja haavatud, sest ta usub, et Susannal on tõepoolest krahviga suhe. Mul on väga hea meel, et ka see värv on lavastusse toodud. Figaro karakter on väga tänapäevane, ta on päris inimene, mitte ajaloost tolmunud tegelane.

Kuidas üks roll selgeks saab?

Tavaliselt alustan teksti lugemisest. Mozarti puhul on see eriti oluline, sest tal on väga palju retsitatiive ja teksti üle tuleb olla peremees. Kui teksti-tunnetus olemas, siis hakkab minu sees tiksuma ettekujutus rollist.

Et luua isiklik puhas ettekujutus, ei kuula ma alguses tihhilugu ühtegi ülesvõtet. Seejärel õpin meloodia ja hakkama tööta häälega, sest iga uus partii on vaja sisse laulda. See võtab aega, sest pean käima nii hääle kui ka keele *coach*'ide juures.

Ma olen laulja, kes laulab proovides palju täie häälega. Pean rolli täie energiaga proovima, et näha, mida on vaja veel muuta.

Teie repertuaaris on palju Mozarti loomingut.

Tänaseks olen laulnud vast enam-vähem kõiki baritonile mõeldud partiisid, välja arvatud Leporello. Olen laulnud palju «Võlflööti», «Cosi fan tuttet», «Don Giovannit», «Figaro

ro pulma».

Minu häälele sobib Mozarti muusika. Mozart on ka häälele kasulik, sest seda muusikat peab väga distsiplineeritult laulma. Olen viimasel ajal laulnud palju ka Giacomo Puccini ja kaks Richard Wagneri rolli, aga just Mozart sunnib tehniliselt väga täpselt mõtlema.

Milline on ooperilaulja argipäev?

Laulja ei ole elukutse, vaid elustiil. Ma ei saa ennast välja lülitada, sest kannan oma keha ja häält ju alati kaasas.

Hommikul, kui avan silmad, on esimene mõte: mis tunne täna kõris on? Kui on hea tunne, siis proovin, kas hää funktsioneerib. Kui ei funktsioneer ja õhtul on kontsert, siis on paanikaosakond. Laulja saab olla vaid tohutu suure kire ja armastusega.

Esietenduste eel on kuus-seitse nädalat pikad proovipäevad ja aega muuks ei jäagi. Ka tavalisel proovipäeval olen ma vähemalt tund varem majas, et häälestuda, hää lähti laulda. Pärast hommikust proovi kindlasti puhkan kodus ja siis õhtuks teatrisse tagasi.

See on sarnane ükskõik kus linnas. Enne esietendust tean vaid teed korterist teatrisse. Muuks aega ei jää.

2014. aastal lummasite Eesti publikut Wagneri «Tannhäuseris» Wolframina. Millal on teid taas võimalik Eestis kuulda?

Tõenäoliselt olen Estonias taas Wolframiga 2017. aastal. Ideid ja plaane on õhus teisigi.

Figarot hakkasin intensiivselt õppima pool aastat tagasi. Veetsin kogu suve maakodus ja õppisin, sest partii on tõeliselt pikk.

TRÜKIMEEDIA
Postimees
Nr.: 09.11.2015
Tiraaž: 64100

Meedius

Pressiteadete edastamine

Meediamonitooring

Meediaanalüüsid

Lauri Vasara debüüt
Figarona Berliinis.
Lisaks nimiosalisele
on pildil tema pruut
Susanna, keda kehas-
tab Anna Prohaska.

FOTO: HERMANN JA
CLÄRCHEN BAUS